

Bruxelles, den 10. marts 2026
(OR. en)

6653/1/26
REV 1

LIMITE

ENV 161
CLIMA 85

NOTE

fra: Generalsekretariatet for Rådet
til: De Faste Repræsentanternes Komité/Rådet

Vedr.: Dekarboniseringsindsats på klimaområdet efter 2030
– Udveksling af synspunkter

Med henblik på samlingen i Rådet (miljø) den 17. marts 2026 findes i bilaget et baggrundsdokument fra formandskabet med spørgsmål til ministrene om emnet.

De Faste Repræsentanternes Komité opfordres til at notere sig baggrundsdokumentet og til at fremsende det til Rådet.

Dekarboniseringsindsats på klimaområdet efter 2030

– *Udveksling af synspunkter*

Baggrund

Ændringen af den europæiske klimalov¹, herunder aftalen om EU's klimamål for 2040, omhandler centrale aspekter af og principper for Unionens ramme for klimapolitikken for perioden efter 2030. I overensstemmelse med sit arbejdsprogram for 2026 forventes Kommissionen i andet halvår af 2026 at forelægge en række lovgivningsforslag, som har til formål at nå klimamålet for 2040. Dette vil sikre EU en troværdig vej hen imod målet om klimaneutralitet i 2050.

Hen imod en lovgivningsmæssig ramme for perioden efter 2030

For at lette opfyldelsen af 2040-målet omfatter ændringen af den europæiske klimalov fleksibilitet, som skal afspejles i de kommende lovgivningsforslag. De indbefatter bl.a.:

- fra og med 2036 et passende bidrag til klimamålet for 2040 i form af internationale kreditter af høj kvalitet i henhold til artikel 6 i Parisaftalen på op til 5 % af EU's nettoemissioner i 1990, svarende til en intern reduktion af nettodrivhusgasemissioner med 85 % i forhold til 1990-niveauerne senest i 2040 på en måde, der er ambitiøs og omkostningseffektiv
- betydningen af intern permanent fjernelse inden for rammerne af EU's emissionshandelssystem (ETS) for at kompensere for resterende emissioner, der er vanskelige at nedbringe
- øget fleksibilitet inden for og på tværs af sektorer og instrumenter for at støtte opfyldelsen af målene på en enkel og omkostningseffektiv måde.

¹ Udkast til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EU) +2021/1119 for så vidt angår fastsættelsen af et mellemliggende EU-klimamål for 2040 ("den europæiske klimalov") vedtaget af Rådet den 5. marts 2026.

Desuden skal kulstoffjernelse give et realistisk bidrag til den samlede emissionsreduktionsindsats. Samtidig bør der tages hensyn til den usikkerhed, der er forbundet med naturlige optag, og det bør sikres, at eventuelle mangler ikke vil være på andre økonomiske sektorerens bekostning, idet medlemsstaterne får mulighed for at anvende overskydende naturlige optag til at kompensere for deres emissioner i andre sektorer.

Ændringen af den europæiske klimalov følger retningslinjerne i Det Europæiske Råds konklusioner af 23. oktober 2025, som understregede, at styrkelse af Unionens konkurrenceevne og fremme af den grønne omstilling er gensidigt forstærkende mål, der skal forfølges i fællesskab. I denne forbindelse indeholder ændringen af den europæiske klimalov en række bestemmelser, der har til formål at sikre, at den kommende klimalovgivning vil forfølge en omstilling, som vil være retfærdig, rimelig, pragmatisk, omkostningseffektiv og socialt afbalanceret, og som vil tage hensyn til forskellige nationale forhold, så Europas konkurrenceevne og velstand sikres.

Politikramme for perioden efter 2030

Den kommende politikramme for perioden efter 2030 vil på klimaområdet omfatte revision af EU ETS, betydningen af nationale klimamål og fleksibilitet i perioden efter 2030 og den mulige anvendelse af internationale kreditter af høj kvalitet. Desuden vil rammen for perioden efter 2030 på energiområdet omfatte etablering af de fremtidige rammer for vedvarende energi og energieffektivitet og udvikling af CO₂-transportinfrastruktur og -markeder. Som led i den nye ramme vil Kommissionen også vedtage et forslag om revision af forordningen om forvaltning af energiunionen og klimaindsatsen ("forvaltningsforordningen").

I forbindelse med rammen for perioden efter 2030 er visse aspekter af EU ETS-direktivet samt den tilknyttede afgørelse om markedsstabilitetsreserven (MSR) genstand for en gennemgang senest i tredje kvartal af 2026. I denne sammenhæng vil potentielle justeringer vedrørende luftfart, søtransport og stationære anlæg blive vurderet for at sikre, at EU ETS fortsat bidrager til EU's klimamål på den mest omkostningseffektive måde. Den igangværende evaluering af ETS-direktivet vil udgøre vigtige retningslinjer for Kommissionen i forbindelse med de kommende gennemgange. I overensstemmelse med ændringen af den europæiske klimalov skal revisionen efter 2030 medtage optag i EU ETS.

Forordningen om indsatsfordeling, som fastsætter bindende nationale mål for reduktion af drivhusgasemissioner for sektorer uden for ETS1, og forordningen om arealanvendelse, ændret arealanvendelse og skovbrug (LULUCF) om kulstofoptag i arealsektoren udløber i 2030. I Kommissionens arbejdsprogram for 2026 er revisionen af nationale klimamål og fleksibilitet planlagt til sidste kvartal af 2026. Lovgivningen forventes at adressere de nationale bestræbelser på at reducere emissioner, bidraget fra naturlig og industriel kulstoffjernelse til klimamålet for 2040 og fleksibilitet inden for og på tværs af sektorer og instrumenter.

Desuden og i overensstemmelse med ændringen af den europæiske klimalov vil de kommende lovgivningsforslag også omhandle bidraget fra internationale kreditter af høj kvalitet i henhold til artikel 6 i Parisaftalen, herunder betydningen af internationale kreditter i arkitekturen efter 2030, forbindelser med andre instrumenter og en mulig kredittøbsmekanisme. Sikring af sådanne kreditters integritet vil være en vigtig overvejelse og afgørende for at sikre, at 2040-målet nås.

Den nuværende forvaltningsforordning fra 2018 fastsætter reglerne for planlægning, rapportering og overvågning med henblik på at nå EU's klima- og energimål. Den revision, der er planlagt til sidste kvartal af 2026, vil se på forenklingen af forordningen, gøre den egnet til perioden efter 2030 og styrke de nationale energi- og klimaplaners betydning som robuste investeringsplaner.

Da modvirkning af og tilpasning til klimaændringer skal gå hånd i hånd, vil Kommissionen også foreslå en integreret ramme for modstandsdygtighed over for klimaændringer, herunder et lovgivningsforslag. Rammens vigtigste mål er at gøre Europa markant bedre forberedt og mere modstandsdygtigt over for klimapåvirkninger. Den vil sigte mod at fremme en fælles forståelse af fremtidige klimaforhold blandt beslutningstagere og sikre, at der opnås modstandsdygtighed over for klimaændringer på tværs af sektorer. Den vil give mulighed for fleksibilitet for at tage hensyn til de særlige forhold i hver enkelt medlemsstat.

Spørgsmål

Hvordan kan klimarammen for perioden efter 2030 bedst støtte investeringer i omstillingen til en socialt retfærdig, konkurrencedygtig og dekarboniseret økonomi og effektivt bidrage til at opnå de aftalte emissionsreduktioner i tiden op til 2040?

Hvordan kan fleksibilitet på tværs af og inden for sektorer bedst integreres i rammen for perioden efter 2030 for at sikre omkostningseffektive emissionsreduktioner i alle sektorer?

Hvordan kan internationale kreditter integreres i den klimapolitiske arkitektur efter 2030?
